

Załącznik 1

do Programu hodowlanego ochrony
zasobów genetycznych koni huculskich

Ocena wartości użytkowej koni rasy huculskiej Regulamin próby dzielności dla koni rasy huculskiej

Do próby dzielności mogą przystąpić ogiery i klacze rasy huculskiej, spełniające warunki wpisu do Księgi Stadnej Koni Rasy Huculskiej.

1. Wstępna polowa próba dzielności dla koni rasy huculskiej – wierzchowa lub zaprzęgowa

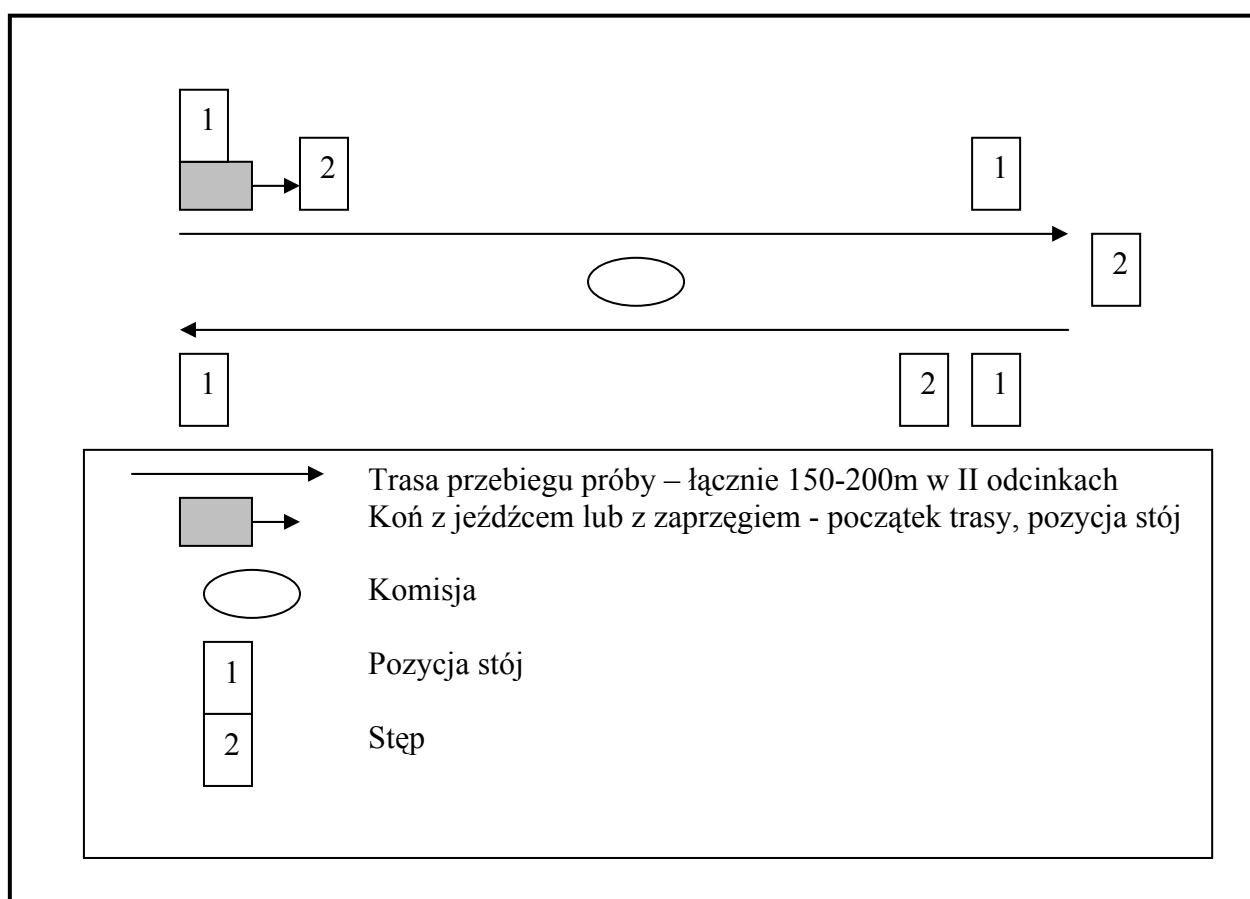
1. Warunkiem wpisania ogiera i klaczy do Księgi Koni Rasy Huculskiej jest zaliczenie wstępnej polowej próby dzielności.
2. Minimalny wiek ogiera i klaczy rasy huculskiej, dopuszczający do przystąpienia do wstępnej próby polowej, to ukończone 30 miesięcy życia.
3. Zalecana minimalna liczba koni wymagana do przeprowadzenia próby to minimum 3 sztuki ogierów lub klaczy poddawanych próbie.
4. Próba polowa wstępna może być przeprowadzana pod siodłem lub w zaprzęgu. Ogier lub klacz poddawane próbie są siodlane, kielznane lub oprzęgane w obecności komisji przeprowadzającej próbę. Próba polowa wstępna zaprzęgowa przeprowadzana jest w lekkim ogumionym pojeździe z dwoma dyszelkami, o wadze, wraz z powożącym, od 100 do 150% masy ciała ocenianego konia. Pomoce (palcat, bat) dopuszczone tylko w minimalnym zakresie. Ostrogi niedozwolone. Jeździec obowiązkowo musi mieć twarde ochronne nakrycie głowy z trzypunktowym zapięciem i buty z obcasem.
5. W próbie polowej wstępnej przeprowadzanej pod siodłem, jak i w zaprzęgu, koń pokonuje dystans dwa razy po około 150 - 200m, po trasie o naturalnym podłożu (ziemnym lub trawiastym): stępem, a następnie w drugim nawrocie klusem. Komisja ocenia również stanie w miejscu, sposób ruszania i zatrzymania oraz sposób reakcji konia na wodze lub lejce, jego posłuszeństwo i charakter.
6. Ze względów bezpieczeństwa na trasie podczas oceny może znajdować się tylko jeden koń.

7. Zachowanie się konia podczas całego przebiegu próby, zarówno przeprowadzanej pod siodłem, jak i w zaprzęgu, oceniane jest, w zależności od wykonywania wymaganych prób czynności, w skali 1 -10 punktowej oddzielnie dla stępa i klusa.
8. Wynikiem końcowym są dwie oceny, pierwsza za przebieg próby w stępie i druga za przebieg próby w klusie.
9. Stosowana skala ocen za przebieg próby:
 - 10 pkt. - z łatwością, bezbłędnie, w sposób płynny, w linii prostej po wytyczonej trasie;
 - 9 pkt. - z łatwością, z drobnymi błędami, w sposób płynny, ale zdarza się nieregularność chodów;
 - 8 pkt. - z drobnymi zahamowaniami, mniej płynnie, trudności w utrzymaniu linii prostej ;
 - 7 pkt. - reakcja na wodze i lejce z oporami, ale zadanie wykonane w całości;
 - 6 pkt. - z trudnościami, po 1-2 nieudanych próbach, ale wykonane w całości;
 - 5 pkt. - z dużymi oporami, po 3 próbach, wykonane w całości;
 - 4 pkt. - z dużymi oporami, po więcej niż 3 nieudanych próbach, konieczna pomoc drugiej osoby;
 - 3 pkt. - z dużymi oporami, po więcej niż 3 nieudanych próbach, konieczna pomoc drugiej osoby, zadanie niewykonane w całości;
 - 2 pkt. - z dużymi oporami, po więcej niż 3 nieudanych próbach, mimo pomocy drugiej osoby nie wykonanie zadania;
 - 1 pkt. - niemożliwe do wykonania wskutek oporu lub niebezpiecznych reakcji konia.
10. Warunkiem zaliczenia próby polowej wstępnej jest uzyskanie wyniku co najmniej 6 punktów w stępie i co najmniej 6 punktów w klusie pod wierzchem lub w zaprzęgu. Próbę można powtórzyć jednokrotnie, po co najmniej jednomiesięcznym ponownym przygotowaniu konia.
11. Wszystkie ogiery po zaliczeniu wstępnej próby polowej otrzymują wpis do Księgi, ale muszą obowiązkowo przed ukończeniem 5 roku życia (do końca roku kalendarzowego) zaliczyć z wynikiem pozytywnym zasadniczą polową próbę dzielności zgodnie z regulaminem „Prób dzielności dla koni rasy huculskiej”. Nie zaliczenie próby w w/w czasie spowoduje pozbawienie ogiera prawa użytkowania w

rozrodzie i wpisu do Księgi jego potomstwa. Do momentu uzyskania ostatecznej licencji dopuszcza się krycie przez takiego ogiera max. 3 klaczy w sezonie.

Trasa przebiegu próby wynosi 150-200m w dwóch równoległych odcinkach po 75-100m. Ocena dokonywana jest w dwóch nawrotach. Najpierw cały dystans koń z jeźdźcem lub z zaprzęgiem pokonuje stępem, a następnie po tej samej trasie kłusem.

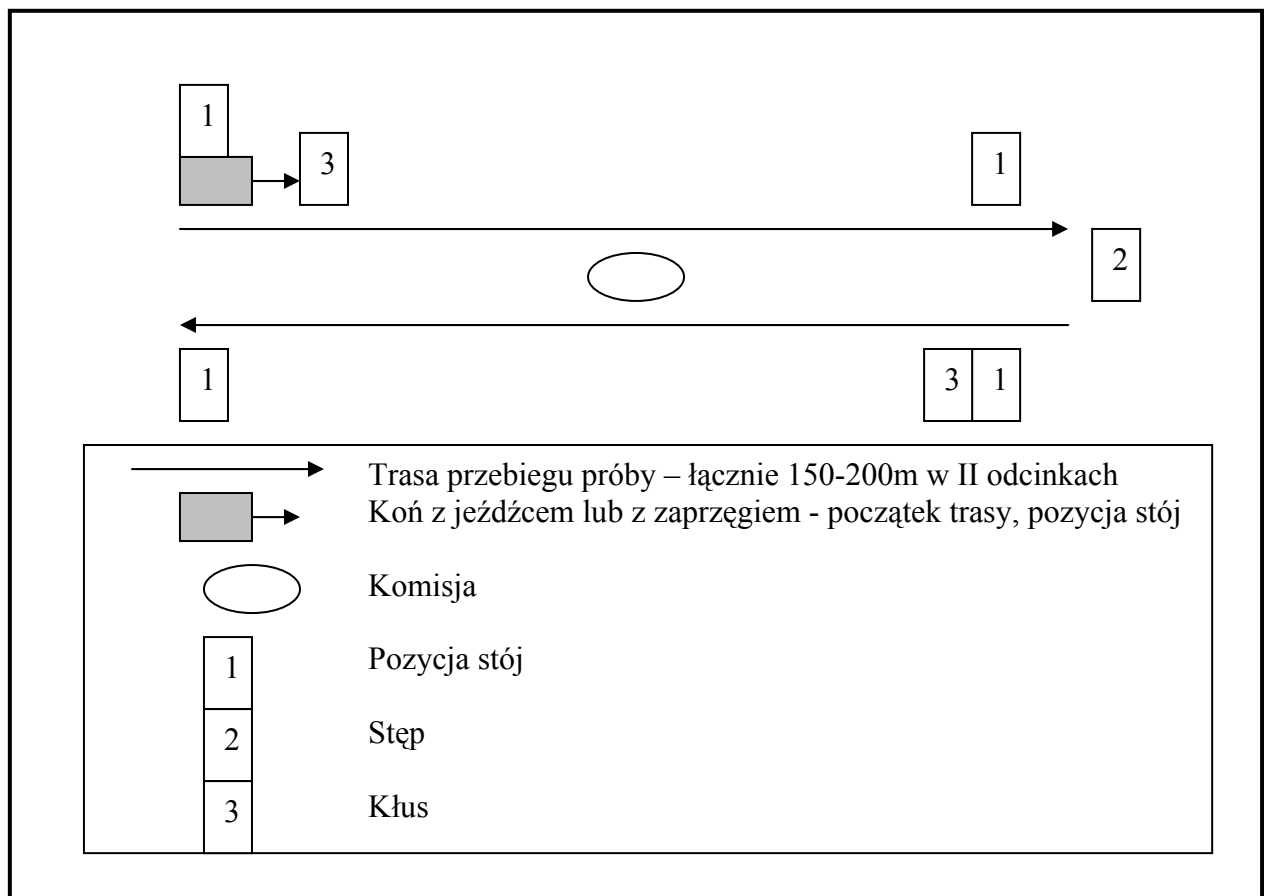
Schemat trasy wstępnej polowej próby dzielności pod jeźdźcem lub w zaprzęgu - stęp



Ocena rozpoczyna się na sygnał sędziego z pozycji stój (1). Następnie koń przechodzi do stępa (2), przed końcem I odcinka trasy (75-100m) zatrzymuje się – pozycja stój (1). Następnie rusza stępem (2), zwraca i ponownie zatrzymuje się – pozycja stój (1). Następnie rusza stępem (2). Ocena w stępie kończy się zatrzymaniem na końcu II odcinka trasy na

wprost – pozycja stój (1). Koń zawraca stępem i zatrzymuje się czekając na sygnał sędziego do rozpoczęcia oceny w kłusie.

Schemat trasy wstępnej polowej próby dzielności pod jeźdźcem lub w zaprzęgu - kłus



Ocena rozpoczyna się na sygnał sędziego z pozycji stój (1). Następnie koń po krótkim stępie przechodzi do kłusa (3), przed końcem I odcinka trasy (75-100m) zatrzymuje się – pozycja stój (1). Następnie rusza stępem (2), zawraca i ponownie zatrzymuje się – pozycja stój (1). Znow po krótkim stępie przechodzi do kłusa (3). Ocena kończy się spokojnym zatrzymaniem na końcu II odcinka trasy na wprost – pozycja stój (1).

1. Zasadnicza polowa próba dzielności dla koni rasy huculskiej – wierzchowa lub zaprzęgowa.

1. Minimalny wymagany wiek koni rasy huculskiej (ogierów i klaczy) przystępujących do zasadniczej polowej próby dzielności - ukończone 36 miesięcy życia i zaliczona z wynikiem pozytywnym polowa próba wstępna. Ogólny stan zdrowia oceniany jest przez lekarza weterynarii i on decyduje o dopuszczeniu konia do udziału w próbach.

2. Minimalna liczba koni (ogierów, klaczy, wałachów) potrzebna do przeprowadzenia próby dzielności 5 szt., w tym, co najmniej 3 szt. ogierów poddawanych próbie lub 3 szt. klaczy poddawanych próbie. Pozostałe 2 konie to mogą być wałachy 3-letnie i starsze, które ze względu na szacowanie wartości hodowlanej rodziców (ogierów i klaczy) dopuszcza się do udziału w próbie.

3. Próba polowa zasadnicza może być przeprowadzana pod siodłem lub w zaprzęgu. W skład zasadniczej polowej próby wierzchowej wchodzi: ocena eksterieru i próba terenowa - ścieżka huculska, natomiast w skład zasadniczej polowej próby zaprzęgowej wchodzi: ocena eksterieru i alternatywna dla ścieżki huculskiej polowa próba zręczności powożenia z przeszkodami.

4. Ocena eksterieru – ocena typu, budowy, ruchu i ogólnego wrażenia.

Maksymalna ilość punktów bonif. możliwych do zdobycia w tej konkurencji to 50.

5. Ścieżka huculska - jako sprawdzian umiejętności pokonywania naturalnych i sztucznych przeszkód terenowych, odwagi, zdolności, posłuszeństwa i treningu konia. Dla zawodnika jest to próba jazdy w zadanym tempie i umiejętności prowadzenia konia w trudnym terenie.

Maksymalna ilość punktów bonif. możliwych do zdobycia w tej konkurencji to 80.

6. Polowa próba zręczności powożenia z przeszkodami - próba alternatywna dla ścieżki huculskiej. Sprawdzian posłuszeństwa, zręczności i sprawności konia oraz umiejętności powożącego.

Maksymalna ilość punktów bonif. możliwych do zdobycia w tej konkurencji to 80.

7. Organizator jest zobowiązany uzyskać zgodę prowadzącego księgę (PZHK) na przeprowadzenie próby dzielności.

8. Komisja Sędziowska (min.3

9. osoby) jest powoływana i zatwierdzana przez prowadzącego księgę w porozumieniu z organizatorem.

10. Organizator jest zobowiązany do przygotowania trasy i przeszkód zgodnie z regulaminem oraz do zapewnienia bezpieczeństwa koniom i jeźdźcom podczas przebiegu próby dzielności.

11. Komisja Sędziowska jest zobowiązana do zatwierdzenia trasy i przeszkód, przeprowadzenia próby dzielności zgodnie z regulaminem i sporządzenia protokołów wyników oceny zgodnie z załączonymi wzorami..

Ocena eksterieru (ocena płytowa) – czempionat hodowlany

Koń oceniany jest przez Komisję:

- w pozycji stój na płycie za: typ, pokrój, ogólną pielęgnację, kondycję i przygotowanie do pokazu.

Teren pod płytę powinien być równy, a w przypadku podłoża trawiastego wykoszony na wysokość 3cm. Podczas oceny prezentujący konia powinien podać dokładny wiek konia, w przypadku klaczy liczbę urodzonych źrebiąt, a także, jeżeli klacz jest źrebna kolejny miesiąc ciąży.

- w ruchu na ringu pokazowym (trójkąt o wym. 30x40x30m) ocena za stęp i kłus.

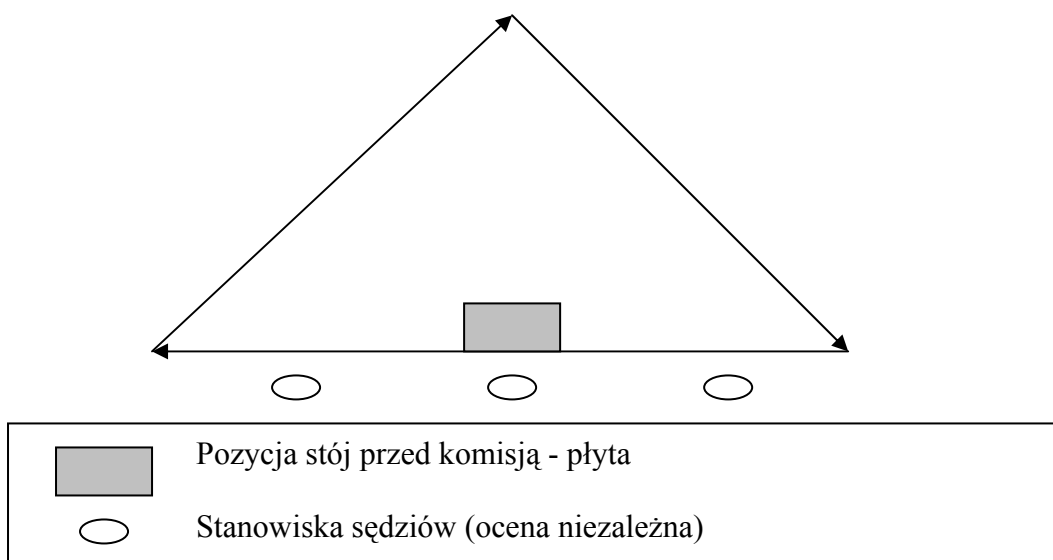
Prezenter z koniem pokonują całą trasę trójkąta dwa razy. Raz stępem, drugi raz kłusem. Ocena kończy się postawieniem konia w pozycji stój przed Komisją. W przypadku wątpliwości w ocenie Komisja może prosić o powtórzenie pokazu.

Szczegółowa ocena dokonywana jest w skali od 0 – 10 pkt. bonif.:

Typ	max.10 pkt. bonif.
Pokrój	max.10 pkt. bonif.
Stęp	max.10 pkt. bonif.
Kłus	max.10 pkt. bonif.
Ogólna kondycja i pielęgnacja	max.10 pkt. bonif.
Razem maksymalna ilość	50 pkt. bonif.

Ocena w obrębie poszczególnych elementów eksterieru jest średnią niezależnych ocen wszystkich sędziów. Końcowa ocena jest sumą tych średnich.

Schemat oceny eksterieru



Szczegółowy regulamin ścieżki huculskiej

§ 1

1. Ścieżka huculska rozgrywana jest na dystansie od 1500 do 2000m na 16 przeszkodach. Dokładny dystans, tempo, norma czasu, kolejność przeszkód oraz punkty bonifikacyjne za prawidłowe pokonanie przeszkód, podawane są przez Komisję Sędziowską na odprawie technicznej przed rozgrywaną konkurencją, po uwzględnieniu konfiguracji terenu, rodzaju podłoża i warunków pogodowych.
2. Trasa przebiegu ścieżki zawsze zawiera 16 ponumerowanych naturalnych lub sztucznych przeszkód, w tym 12 jest ustalonych i obowiązkowych do postawienia (Wykaz przeszkód obowiązkowych), pozostałe 4 przeszkody są wybierane z Listy przeszkód dowolnych.
3. Minimalna odległość między przeszkodami 30m.

§ 2

1. Każda przeszkoda od strony najazdu i wyjazdu z przeszkody oznaczona jest dwiema tyczkami z chorągiewkami, białą po lewej, a czerwoną po prawej stronie przeszkody (łącznie cztery tyczki z chorągiewkami na każdą przeszkodę) wyznaczającymi obszar

- przeszkody oraz kolejnym numerem umieszczonym na tyczce przy czerwonej chorągiewce od strony najazdu na przeszkodę.
2. Linie startu i mety wyznacza para tyczek z celownikami (biały po lewej i czerwony po prawej stronie).
 3. Trasa przejazdu powinna być dokładnie wytyczona, w miejscach wątpliwych powinny być umieszczone tyczki z czerwonymi chorągiewkami. Zawodnik zobowiązany jest do przejechania dokładnie całego dystansu trasy.
 4. Zawodnik startuje z pozycji stój na sygnał podany przez sędziego startowego. Czas jest mierzony od momentu, gdy koń piersiami przetnie linię celowników startu do chwili, gdy koń piersiami przetnie linię celowników mety.
 5. Zawodnicy startują w odstępach czasu ustalonych przez Komisję Sędziowską (szczegółowa lista startów podana przed rozpoczęciem konkurencji). Ze względów bezpieczeństwa, w przypadku ogierów, podczas przejazdu ścieżki, na trasie może znajdować się tylko jeden ogier. W przypadku klaczy Komisja może zdecydować o starcie następnej klaczy zanim ukończy przebieg poprzednia, ale z zachowaniem wszelkich środków ostrożności. W przypadku spotkania się zawodników przed tą samą przeszkodą, pierwszeństwo w pokonaniu przeszkody ma ten zawodnik, który wystartował później.
 6. Zawodnik na koniu pokonuje trasę w ustalonej normie czasu i tempie od 140 – 220 m/min, podanym na odprawie technicznej.
 7. Na 16 ustawionych przeszkód na trasie, dopuszcza się ominięcie (przejechanie obok) maks. 3 przeszkód.
 8. Podwójna odmowa i następnie objechanie tej samej przeszkody liczone jest jako dozwolone ominięcie.
 9. W przypadku przeszkody, której ominięcie (przejechanie obok) będzie niemożliwe musi być wytyczona dodatkowa trasa, po której zawodnik, w przypadku decyzji o ominięciu takiej przeszkody, będzie mógł przejechać tak, aby zachować dystans ścieżki.
 10. Przeszkody mogą być pokonywane chodem dowolnym, ale dostosowanym do trudności przeszkody i umiejętności jeźdźca.
 11. Przejazd trasy chodem dowolnym, za wyjątkiem odcinków trasy między trzema ostatnimi przeszkodami, które muszą być pokonywane tylko kłusem, po najkrótszej trasie do mety.

12. Rząd może być dowolny, jednak pod warunkiem, że żadna jego część nie spowoduje skaleczeń konia
13. Jeździec obowiązkowo musi mieć ochronne twarde nakrycie głowy z trzypunktowym zapięciem i buty z obcasem.
14. Dopuszcza się za zgodą lekarza weterynarii udział w ścieżce klaczy ze źrebiętami.

§ 3

Przy maksymalnej w tej konkurencji możliwej punktacji 80, przy 16 przeszkodach średnio za każdą wypada 5 pkt. Komisja Sędziowska w zależności od trudności przeszkody i jej usytuowania w terenie oraz warunków pogodowych może zróżnicować punktację od 2 do 8 pkt. za przeszkodę, ale tak, aby ogólna suma za prawidłowe pokonanie 16 przeszkód wynosiła 80 pkt.

Punkty bonifikacyjne zawodnik uzyskuje za prawidłowe pokonanie przeszkody (wjazd na przeszkodę między tyczkami z chorągiewkami i opuszczenie przeszkody między tyczkami z chorągiewkami). Rozbudowanie przeszkody, wyjechanie poza obszar przeszkody lub nie przejechanie przeszkody w całości (opuszczenie przed tyczkami z chorągiewkami) 0 pkt. bonif.

1. Wykaz przeszkód zatwierdzonych do ustawienia na trasie (literą „O” zaznaczono 12 przeszkód obowiązkowych, które należy uwzględnić w przebiegu trasy każdej ścieżki; literą „D” zaznaczono przeszkody dodatkowe, spośród których wybiera się cztery pozostałe przeszkody).

2. Wykaz przeszkód obowiązkowych do wybudowania na trasie

- **O - kładka nad rowem suchym lub z wodą**

Konstrukcja kładki z drewna, nawierzchnia szorstka (niedopuszczalna jest konstrukcja ażurowa). Konstrukcja całości powinna być sztywna w każdej płaszczyźnie i umocowana do podłoża w sposób uniemożliwiający jakiegokolwiek przemieszczanie. Max. ugięcie pod ciężarem konia z jeźdźcem nie większe niż 5cm.

Wymiary kładki: długość 3-4m, szerokość 0,8m, grubość zapewniająca sztywność na całej długości min. 5cm. Wysokość od dna podłoża do kładki 0,8m. Szerokość rowu (tam gdzie oparta jest kładka) 2-3m, długość rowu min. 3m. Na terenie pod i obok kładki nie mogą leżeć żadne ostre przedmioty, kamienie, belki, gałęzie itp.

- **O - stromy zjazd**

Stok naturalny lub sztuczny, o podłożu pozbawionym ostrych kamieni i innych przedmiotów. Podłoże nie powinno być nadmiernie sypkie lub błotniste.

Wymiary: długość mierzona po stoku 4-12m (w terenie naturalnym może być dłuższa) nachylenie 30-45 stopni, szerokość trasy min. 1,5-2m.

- **O - równoważnia**

Konstrukcja kładki z drewna, nawierzchnia szorstka (nie dopuszczalna jest konstrukcja ażurowa).

Wymiary kładki: długość 4m, szerokość 1m, grubość zapewniająca sztywność na całej długości min. 5cm. Średnica belki, na której oparta jest równoważnia min. 25 – 30cm, długość min. 1m.

- **O - stromy wyjazd**

Stok naturalny lub sztuczny, o podłożu pozbawionym ostrych kamieni i innych przedmiotów. Podłoże nie powinno być nadmiernie sypkie lub błotniste.

Wymiary: długość mierzona po stoku 4-12m (w terenie naturalnym może być dłuższa), nachylenie 30-45 stopni, szerokość trasy min. 1,5-2m.

- **O - niskie przejazdy**

Trzy bramki stabilnie umocowane w podłożu z poziomo umieszczonymi poprzeczkami. Pionowe elementy mają być wykonane ze słupków drewnianych. Możliwe jest wykorzystanie drzew lub krzewów. Poziome poprzeczki najlepiej drewniane lub plastikowe o średnicy zapewniającej sztywność na całej długości, umocowane na pionowych elementach w taki sposób, aby potrącenie ich powodowało spadanie ze słupków. Bramki powinny być usytuowane tak, aby przejazd odbywał się po linii prostej.

Wymiary: wysokość zawieszenia poprzeczek od podłoża 1,8m, szerokość między słupkami 1,5m, odległości między bramkami 1,0-1,2m

- **O - przejazd przez wodę - bród**

Naturalny lub sztuczny zbiornik wodny, potok lub fragment rzeki. Dno nie może być bagniste, na dnie nie mogą leżeć kamienie lub gałęzie i korzenie powodujące zakleszczenie się kopyt. Przy wodach płynących nurt wody nie może być zbyt szybki. Trasa przejazdu w wodzie dokładnie zaznaczona dodatkowymi tyczkami. Brzegi przeszkody nie mogą mieć nachylenia większego niż 45 stopni. Co najmniej jeden dłuższy brzeg powinien być płaski na szerokości co najmniej 1m.

Wymiar: szerokość min. 1m, długość ok. 5m, głębokość 0,2 – 0,8m.

- **O – bramka z zamknięciem** (należy otworzyć, przejechać i zamknąć za sobą bramkę)

Bramka drewniana lub metalowa jednoskrzydłowa na słupach umocowanych stabilnie w podłożu. Zamykana na zapadkę lub sztywną obejmę umocowaną w pobliżu górnej krawędzi bramki. Otwierana w kierunku wjazdu.

Wymiary bramki: wysokość 1,2m, szerokość 1,0-1,2m. Szerokość całej konstrukcji 2-3m.

- **O - ciasny przejazd, korytarz**

Ułożone na powierzchni równoległe dwie ściany z drągów, desek lub bali słomy tworzące ciasny korytarz. Powierzchnia ścian od wewnątrz pozbawiona ostrych krawędzi lub wystających sęków i gałęzi.

Wymiary: wysokość min.1,5m, szerokość między wewnętrznymi ścianami 0,8m, długość 3 - 4m.

- **O - skok przez stacjonatę**

Wymiary: wysokość 0,5m, szerokość 3-4m.

- **O - wiatrolom**

Rozrzucone na powierzchni nieregularnie belki lub kłody. Powierzchnia elementów pozbawiona ostrych krawędzi lub wystających sęków i gałęzi.

Wymiary: długość przeszkody 4m., szerokość 2m.

- **O - kładka na podwyższeniu**

Konstrukcja kładki z drewna, nawierzchnia szorstka (niedopuszczalna jest konstrukcja ażurowa). Konstrukcja całości powinna być sztywna w każdej płaszczyźnie i umocowana do podłoża w sposób uniemożliwiający jakiegokolwiek przemieszczanie. Podparta w 3-4 punktach o podłoże.

Wymiary kładki: długość 4m, szerokość 0.7m, grubość zapewniająca sztywność na całej długości min.5cm. Wysokość kładki od podłoża 30cm.

- **O – labirynt**

Dwie równoległe linie utworzone przez umocowane na odpowiedniej wysokości od podłoża drągi, belki ułożone w zygzak, dający możliwość swobodnego wykrcenia się konia. Konstrukcja całości powinna być sztywna w każdej płaszczyźnie i umocowana do podłoża w sposób uniemożliwiający jakiegokolwiek przemieszczanie.

Wymiary: szerokość od wewnętrznej strony labiryntu 0,6m, łączna długość przeszkody 10m. Wysokość elementów przeszkody od podłoża 15 – 20cm.

3. Lista przeszkód dowolnych (spośród których wybiera się cztery przeszkody)

- **D – bramka saloon**

Bramka drewniana dwuskrzydłowa na słupach umocowanych stabilnie w podłożu. Otwierana w kierunku wjazdu pod naporem piersi konia, zamykająca się samoczynnie po przejechaniu konia. Naprężenie sprężyn zamykających bramkę i boki bramki muszą być tak skonstruowane, aby nie uszkodzić boków konia i nóg jeźdźcy.

Wymiary bramki: szerokość obu skrzydeł 1,5m, wysokość 1,2m. Szerokość całej konstrukcji 3m.

▪ **D – wąska droga na wprost**

Dwie równoległe linie utworzone przez umocowane na odpowiedniej wysokości od podłoża drągi, belki. Konstrukcja całości powinna być sztywna w każdej płaszczyźnie i umocowana do podłoża w sposób uniemożliwiający jakiegokolwiek przemieszczanie.

Wymiary: szerokość od wewnętrznej strony 35cm, długość przeszkody 5m. Wysokość elementów przeszkody od podłoża 15 – 20cm.

• **D - wąska droga po łuku w prawo lub w lewo**

Dwie równoległe linie wygięte w lekki łuk utworzone przez umocowane na odpowiedniej wysokości od podłoża drągi, belki. Konstrukcja całości powinna być sztywna w każdej płaszczyźnie i umocowana do podłoża w sposób uniemożliwiający jakiegokolwiek przemieszczanie.

Wymiary: szerokość od wewnętrznej strony 40cm, długość przeszkody 4m, łuk o promieniu 5m. Wysokość elementów przeszkody od podłoża 15–20cm.

▪ **D – skok posłuszeństwa**

Dwa pnie, kłody lub kostki słomy ułożone w stosunku do siebie pod kątem 120 stopni. Powierzchnia pni lub kłód pozbawiona ostrych krawędzi lub wystających sęków i gałęzi.

Wymiary: wysokość przeszkody 30-40cm, szerokość między końcami rozwartymi 1,2m. Średnica pnia lub grubość kostki 40cm. Długość pnia, kłody lub kostki 0,6m.

▪ **D – wyskok na próg**

Próg naturalny lub sztuczny. Krawędź wzmocniona poziomą belką lub deską na całej szerokości w taki sposób, aby zachowała swój kształt i położenie przez czas przejazdu wszystkich zawodników. Ściana pionowa progu zabezpieczona przed uszkodzeniami kopytami i przed osypywaniem się. Podłoże pozbawione ostrych kamieni, gałęzi i wystających korzeni. Nie powinno być nadmiernie błotniste. Dopuszczalne jest wykonanie przeszkody w formie zagłębienia w terenie. W tym przypadku wyjazd z zagłębienia nie powinien mieć spadku większego niż 20 stopni.

Wymiary: wysokość progu 0,5m, szerokość min. 1,5m, długość min. 2m.

▪ **D - zeskok z progu**

Próg naturalny lub sztuczny. Krawędź wzmocniona poziomą belką lub deską na całej szerokości w taki sposób, aby zachowała swój kształt i położenie przez czas przejazdu wszystkich zawodników. Ściana pionowa progu zabezpieczona przed uszkodzeniami kopytami i przed osypywaniem się. Podłoże pozbawione ostrych kamieni, gałęzi i wystających korzeni. Nie powinno być nadmiernie błotniste. Dopuszczalne jest wykonanie przeszkody w formie zagłębienia w terenie. W tym przypadku wyjazd z zagłębienia nie powinien mieć spadku większego niż 20 stopni.

Wymiary: wysokość progu 0,5m, szerokość min. 1,5m, długość min. 2m.

- **D – slalom między tyczkami**

Na podłożu stabilnie umieszczone równomiernie na osi sześć pionowych tyczek.

Wymiary: wysokość tyczek 2m., odległość między tyczkami 1,5 – 2 m.

- **D – bramka z firankami**

Bramka stabilnie umocowana w podłożu. Elementy mogą być wykonane ze słupków drewnianych lub rur metalowych. Pozioma poprzeczka, na której równomiernie rozmieszczone są fruwające wstążki powinna mieć średnicę zapewniającą sztywność na całej długości.

Wymiary: wysokość poprzeczki od podłoża 2m, szerokość między słupkami 1,5m, długość wstążek 1m.

- **D - przejazd przez rów**

Naturalny lub sztuczny rów, dno rowu nie może być wypełnione wodą. Podłoże pozbawione ostrych kamieni, gałęzi i korzeni, nie powinno być nadmiernie błotniste.

Wymiary: głębokość 1,5m, szerokość nie mniejsza niż 3m, długość nie mniejsza niż 3m. Nachylenie ścian od strony wjazdu i wyjazdu nie większe niż 40 stopni.

- **D - skok przez pień drzewa**

Pień drzewa lub kilka pni ułożonych jeden na drugim umocowanych w sposób uniemożliwiający ich przesunięcie. Powierzchnia pni pozbawiona ostrych krawędzi lub wystających sęków i gałęzi.

Wymiary przeszkody: wysokość 0,5m, szerokość 2m. Średnica pnia lub pni nie większa niż 0,4m.

- **D - żywopłot**

Naturalny lub sztuczny żywopłot. Stałe elementy (drugi, deski itp. mocujące gałęzie) przeszkody sztucznej nie mogą być umocowane wyżej niż 30cm od podłoża.

Wymiary: wysokość 0,5m, grubość 20 – 30cm, min. szerokość przeszkody 2m.

- **D - cofanie**

Na podłożu sypkim lub trawiastym wyznaczony pas za pomocą dwóch równoległych belek, desek lub rur.

Wymiary: pas o długości 3m i szerokości mierzonej wewnątrz 1m.

§ 4

Punkty karne naliczane są za:

1. uzyskany czas powyżej normy przy tolerancji 10 s – 0,25 pkt/1s
2. uzyskany czas poniżej normy przy tolerancji 10 s – 0,50 pkt/1s
3. jeden upadek jeźdźca - 25 pkt. /także zejście z konia między liniami startu i mety/
4. pokonanie odcinka trasy między trzema ostatnimi przeszkodami chodem innym niż klus i nie po najkrótszej trasie do mety – 8 pkt. /przejście do stępa lub galopu powyżej trzech foule/.

§ 5

Dyskwalifikacja następuje za:

1. jeżdżenie po trasie na jakichkolwiek koniach, z wyjątkiem własnego przejazdu
2. brutalne obchodzenie się z koniem
3. widoczna kontuzja konia (kulawizna, zranienia)
4. skorzystanie z pomocy grzecznościowej
5. drugi upadek jeźdźca lub pierwszy upadek konia
6. przekroczenie 50% normy czasu, tzw. czas maksymalny
7. potrójna odmowa na tej samej przeszkodzie
8. ominięcie (przejechanie obok) więcej niż 3 przeszkód w konkursie

Warunkiem zdania próby dzielności jest ukończenie i zaliczenie co najmniej dwóch z trzech konkurencji zasadniczej próby dzielności, w tym obowiązkowo oceny eksterierowej – płytowej.

Przy zachowaniu powyższych warunków uzyskanie wyniku min. 95 pkt. bonif dla ogierów i min. 85 pkt. bonif. dla klaczy na 130 możliwych jest podstawą zaliczenia próby dzielności.

Konkurs wygrywa zawodnik, który zgromadzi największą liczbę punktów bonifikacyjnych, wynikających z prawidłowego pokonania przeszkód na całej obowiązującej trasie. Przy identycznym wyniku dwóch zawodników decyduje czas przejazdu bliższy normie.

Z każdej konkurencji próby dzielności winien być sporządzony protokół podpisany przez Komisję Sędziowską, zawierający szczegółowe dane o koniach, ich hodowcach i wystawcach oraz oceny i lokaty, który daje podstawę do wpisu przez prowadzącego księgę wyników próby do dokumentów hodowlanych konia oraz w kolejnych wydawanych tomach Księgi Stadnej Koni Rasy Huculskiej (w załączeniu wzory kart oceny i protokołów).

3. Czempionat Użytkowy Koni Rasy Huculskiej

Fakultatywnym sprawdzianem wartości użytkowej dla koni huculskich jest zaliczenie z wynikiem pozytywnym Czempionatu Użytkowego Koni Rasy Huculskiej. W skład tej próby, oprócz elementów wchodzących w zasadniczą próbę dzielności, dochodzi jeszcze próba kondycyjna- wytrzymałościowa, będąca sprawdzianem wytrzymałości i wytrenowania konia. Minimalny wiek konia rasy huculskiej biorącego udział w próbie wytrzymałościowej to ukończone 4 lata.

Jest to próba pod jeźdźcem na dystansie 15 –20 km przy minimalnym tempie 8 km/h i maksymalnym tętnie na mecie 64 uderzenia /min.

Dokładny dystans, tempo, norma czasu, kolejność startu podawane są przez Komisję Sędziowską na odprawie technicznej przed rozgrywaną konkurencją, po uwzględnieniu konfiguracji terenu, rodzaju podłoża i warunków pogodowych.

Maksymalna ilość punktów bonif. do zdobycia w próbie wytrzymałościowej-kondycyjnej to 80.

Ogółem za wszystkie konkurencje Czempionatu Użytkowego Koni Rasy Huculskiej maksymalna ilość punktów bonif. możliwa do zdobycia wynosi 210:

1. Ocena eksterieru	max. 50 pkt. bonif.
2. Ścieżka huculska lub czworobok z przeszkodami w zaprzęgu	max. 80 pkt. bonif.
3. Próba wytrzymałościowa-kondycyjna	<u>max. 80 pkt. bonif.</u>
Razem	max. 210 pkt. bonif.

Tytuł Czempiona Użytkowego Koni Rasy Huculskiej otrzymuje koń, który uzyskał najwyższą ilość punktów, ale nie mniej niż 170.

O kolejności miejsc w Czempionacie Użytkowym Koni Rasy Huculskiej w przypadku takiej samej ilości punktów u dwóch lub więcej par koń-jeździec, decyduje lepszy wynik za ścieżkę huculską, a w przypadku i takiej równości, lepszy wynik uzyskany na płycie, itd.

Z każdej konkurencji próby dzielności winien być sporządzony protokół podpisany przez Komisję Sędziowską, zawierający szczegółowe dane o koniach, ich hodowcach i wystawcach oraz oceny i lokaty, który daje podstawę do wpisu przez prowadzącego księgę wyników próby do dokumentów hodowlanych konia oraz w kolejnych wydawanych tomach Księgi Stadnej Koni Rasy Huculskiej (w załączeniu wzory kart oceny i protokołów).

Minimalne wymagania dotyczące próby dzielności, warunkujące wpis ogiera i klaczy do Księgi Stadnej Koni Rasy Huculskiej

1. Warunkiem wpisania ogiera i klaczy do Księgi jest zaliczenie wstępnej próby polowej.
2. Wszystkie ogiery po zaliczeniu wstępnej próby polowej otrzymują wpis do Księgi, ale muszą obligatoryjnie przed ukończeniem 5 roku życia (do końca roku kalendarzowego) zaliczyć z wynikiem pozytywnym zasadniczą polową próbę dzielności zgodnie z regulaminem „Prób dzielności dla koni rasy huculskiej”. Nie zaliczenie próby w w/w czasie spowoduje pozbawienie ogiera prawa użytkowania w rozrodzie i wpisu do Księgi jego potomstwa. Do momentu uzyskania ostatecznej licencji dopuszcza się krycie przez takiego ogiera max. 3 klaczy w sezonie.
3. **Klacze rasy huculskiej zakwalifikowane do programu ochrony zasobów genetycznych** obowiązkowo muszą zaliczyć zasadniczą polową próbę dzielności zgodnie z regulaminem „Prób dzielności dla koni rasy huculskiej” przed ukończeniem 7 roku życia (do końca roku kalendarzowego). Nie zaliczenie próby w w/w czasie spowoduje usunięcie z programu ochrony zasobów genetycznych koni rasy huculskiej.